

60 KONST AKTUELLT DALSLAND

AKTUELLA UTSTÄLLNINGAR OCH PROJEKT PÅ DALSLANDS KONSTMUSEUM 6/9–16/11 2025

Jeff Olsson »Trädets«

EN PLATS DÄR STILLHET OCH LIV MÖTS

Redan förra sommaren besökte Elsa Leo Dalslands konstmuseum. Hon fotograferade, bland annat utställningsrummet med de mäktiga takbjälkarna och det höga ljusinsläppet. Nu har fotografierna blivit utgångspunkten för flera målningar.

– Jag har haft det där rummet med mig under hela året, säger Elsa Leo.

När vi träffades stod målningarna i hennes ateljé belägen högt ovan takåsarna i Årstaberg i Stockholm. Nu finns de att se i Elsa Leos utställning i den övre hallen.

»Bjälke 1«

Hon visar oljemåleri och skulptur i olika material.

– Mina målningar och skulpturer går hand i hand. De har lite samma egenskaper. De blir som ekon av varandra.

Rum och rumslighet intresserar henne och det är vad hon undersöker. Hur rummets

former interagerar med varandra. Hur hålligheter, öppningar eller gränser skapar ett ute och ett inne, ett bakom och ett framför, ett mörker och ett ljus.

Huskroppar ställda mot varandra, ett vattentorn, en pollare, ett stuprör. Arkitektoniska element och detaljer i vardagen blir

»Skorstenen 4«

med skalförskjutningar och udda utsnitt märkvärdigt gåtfulla objekt som i nedtonad färgskala ger en stämning av tid som stannat.

– I mötet med mina motiv uppstår en viss stillhet och glädje i mig, en känsla av att vara i ett slags mellanrum. Jag vill åt den där viloplatsen i verken där stillhet och liv möts, säger Elsa Leo.

– Jag byggde mycket husmodeller tidigare, påhittade modeller, ofta inklädda i papper eller tyg, som jag målade och ljussatte på olika sätt och sedan fotograferade eller målade av direkt.

En målning tillkommen på detta vis heter *Kar 1*, och på den ser man ett ensamt kärl placerat i en oidentifierat rymd. Att bygga det lilla karet i kartong först var upptakten.

– Detta arbetssätt kommer jag säkerligen att återkomma till. Att bygga en modell av något är ett sätt att komma närmare motivet, det blir på ett annat sätt än att arbeta efter foto.

Skorstenar, ibland trasiga och sönderfallande, är ett annat återkommande tema i skulptur och måleri som, likt kar, befäster hennes intresse för det rumsliga; öppningar, kanaler och förbindelselänkar.

Hon fotograferar mycket. Ett starkt arkitekturintresse driver henne att besöka historiska platser och hus där hon fotograferar det som fångar henne. Bilder som hon sedan använder som underlag till målningar. Senast var hon i Rom och Pompeji. Och i Skåne, där besökte hon bland annat Sigurd Lewerentz berömda Sankt Petri kyrka i Klippan. Hon har gestaltat sina intryck därifrån i målningarna *Klippan 1* och *Klippan 2*.

– Jag har en lång lista på platser jag vill besöka. Fast sedan, när jag börjar måla är inte platsen i fokus, utan motivet, kompositionen, färgen, ljuset.

De oansenliga tingen och föremålen är ofta de hon fastnar för. Elsa Leo nämner en konstnär som inspirerat henne och som hon känner starkt släktskap med, skulptören Berit Lindfeldt. För det gripande allvar man ser hos henne i det vardagliga.

Elsa Leo är född 1997 och uppvuxen i Stockholm. Tidigt visste hon att det var konst hon ville syssla med. Hon har studerat vid Pernbys målarskola och därefter Kungl. Konsthögskolan i Stockholm. Studier som hon avslutade 2024 med en soloutställning i Galleri Mejhan kallad *De första dagarna var magiskt stilla*.

»Klippan 2«

»JAG TÄNKER INTE, JAG TECKNAR«

»Trädvarelse«

Jeff Olsson är en av Sveriges mest uppmärksammade tecknare. Hans bildvärld är säregen, svart och mörk. Med kol, grafitpulver och torrpastell bygger han sina scenarier på vitt papper. Möt Jeff Olssons suggestiva teckningar i den nedre utställningshallen.

– Inga resonemang eller idéer ligger till grund för påbörjandet av en teckning. När jag tecknar försöker jag vara närvarande, men jag tänker inte, jag tecknar.

Så beskriver Jeff Olsson sin intuitiva arbetsprocess till en bildvärld som självklart också bottnar i lager av personliga erfarenheter och ett livslångt intresse för konst,

historia, myter och symboler.

Vi träffas på Konstepidemin i Göteborg, ett gammalt epidemisjukhus nära Slotts-skogen som nu rymmer över hundratalet konstnärsateljéer. Här har han sitt krypin. Ja, det är ingen stor ateljé och ljusinsläppet från snedtaget är minimalt. På en av väggarna hänger en flera meter stor teckning och på

den motsatta, en samling mindre teckningar; träd, fåglar, människor och märkliga varelser, sammansatta likt ett collage.

– Jag har faktiskt varit utomhus och ritat en del på den senaste tiden. Det har varit kul att komma ut i världen med papper och penna. Mitt sätt att teckna har ändrat sig sedan jag började undervisa på KV Konstskola i Göteborg. Man måste vara i samma sfär.

Fåglar har han en speciell relation till. Och träd.

– De flesta fåglar jag ritat flyger inte. De har en slags övervakande position. Tanken fascinerar mig, att man delar rummet med någon med så helt främmande perspektiv. Det pågår någon slags verklighet i naturen som på många sätt är obegriplig, säger Jeff Olsson.

Intresset för träd väcktes hos honom redan i mellanstadiet, då teckningsläraren tog med klassen ut för att rita av en stor ek som växte utanför skolan.

– Det är så mycket teckning i sig i ett träd förutom all mytologisk rikedom. För mig är trädet också väldigt ihopkopplat med allt material jag använder, pappret och kolen kommer från trädet.

Jeff Olsson är född 1981 i Kristinehamn, staden som har en 15 meter hög Picasso-staty nere vid Vänern, ett faktum som möjligen gjort den extra lämpad som grogrund för konst och konstintresse. Jeff Olsson tror att den kan ha haft en viss påverkan, han beskriver en uppväxt där konsten varit mycket närvarande. Hans far tecknade en del.

Efter två förberedande konstskolor, Kyrkerud och Gerlesborg, gick Jeff Olsson

ut Valands konsthögskola i Göteborg 2008. Därefter har han konsekvent uttryckt sig i teckning med kol, grafitpulver och torrpastell. Och utställningarna har blivit många, både här hemma och utomlands. Han har bland annat haft en soloutställning i New York.

– Temperamentsmässigt ligger teckningen

för mig. Jag har dåligt tålamod. Och färg är så kladdigt, jag gillar de här torra materialen och man behöver inte vänta på att något ska torka.

När vi kommer till motiven är Jeff Olsson mer fåordig. Tidningarnas recensenter fascinerar av de gåtfulla kompositionerna och beskriver ofta hans bilder som dystopiska, fyllda av mörker och undergångsstämningar. En modern civilisationskritik:

»Trädvarelse« Skiss

»Det är skickligt tecknat, ljusgrå, men ändå

en nattsvart bild av livet på det här klotet«. En annan recensent formulerar sig så här: *»Meddelande från en tid som inte längre existerar eller ännu inte kommit.«*

– Ja, jo, det stämmer väl, säger Jeff Olsson när han får citaten upplästa för sig. Men jag jobbar inte så. Jag står inte med en idé som jag försöker illustrera. Teckningen kretsar mer kring att ta reda på vad teckning är. Bildinnehållet är en blandning av mina egna föreställningar kring konstens historia och ursprung och till viss del en sorts mytologiserande av mina egna erfarenheter och fantasier. Det är ju mörka bilder, men för min del är det inte ett hotfullt mörker. Nej, för mig är det tvärtom. Mörker är ljuset, menar Jeff Olsson.

SKULPTUR OCH FUNNA OBJEKT

John Dexter Zetterquist är 24 år och avslutade nyss två års studier på Dömen Konstskola, en grundläggande konstnärlig utbildning i Göteborg. Nu är han glad. Åren på Dömen har gett frukt. Han har just fått besked om att han kommit in på Kungl. Konsthögskolan i Stockholm. Nu vet han vad han ska göra fem år framöver. Men först visar han en soloutställning i det lilla galleriet, en del i museets samarbete med Dömen.

– Jag har tecknat och målat i hela mitt liv. I gymnasiet öppnade jag ett instagramkonto och började dela med mig av vad jag tecknat, då handlade det mycket om påhittade karaktärer, berättar John Dexter Zetterquist.

Så är hans bakgrund. Lägg därtill att båda

föräldrarna är konstnärer (Johan Zetterquist och Annika von Hausswolff) och ett extremt intresse för konst, då är det inte så konstigt att han valde en konstnärlig bana efter gymnasiet och några år av ströjobb och resande.

På Dömen har han gått skulpturlinjen.

– Jag valde skulptur för att jag inte hållit på med det innan, det var roligt att göra något nytt. Nu varvar jag teckning och skulptur. Det är två helt skilda sätt att arbeta. Jag brukar säga att teckning är som meditation och skulptur är som träning.

Vi träffas i hans lägenhet på Guldheden i Göteborg. Här förvarar han några av de skulpturer han gjort under skoltiden. Han visar några mindre, vita, djurliknande kroppar i gips, med armeringsjärn som ben, doppade i motorolja.

– De här var något av det första jag gjorde. De är gjutna i petflaskor. Gips var ett spännande material eftersom det går att forma till vad som helst.

Det ena leder till det andra. Att hålla färgpigment i gipsen ger ett annat uttryck. Han experimenterar sig fram.

– Man vill testa så mycket som möjligt. När det blir intressant tar man det vidare.

På senare tid har han arbetat mest med »funna objekt«, det vill säga redan existerande föremål han hittat i containrar, på gatan, i naturen ... Vardagsföremål som berör honom på något sätt och som ligger till sig i väntan på att en idé kommer och han gör en skulptur av dem.

– Jag jobbar mest på intuition. Det kan ta lång tid innan jag tycker det stämmer. Jag provar mig fram för att få rätt balans.

Kysen är ett sådant verk. I den ingår en vit trappstege, ett podium, en röd badring formad som en mun, ett dörrstopp och en ridväst. Den finurliga och underfundiga sammanfogningen gör att skulpturen ser ut som ett litet rött djur, en snigel eller nåt

»Höjderna«

som snor in sig i de vita möblerna.

– Jag drivs av lusten att testa gränser, se hur långt man kan nå.

Humor, subtil eller absurd, är viktigt menar han, men får inte skrivas på näsan.

Han tittar mycket på konst. En konstnär som inspirerar honom är amerikanen Tom Friedman som också jobbar med vardagsföremål i sina skulpturer.

– Vid första anblicken är det svårt att se vad han använt för material, säger

John Dexter Zetterquist och visar ett exempel ur en bok om Friedman; en stor lampliknande form byggd av tusentals tunna grillspett i trä.

Experimentell film är en annan stark inspirationskälla. Han minns favoritlektioner på skolan då läraren Alina Chaiderov visade en film om dagen, under en vecka. En film som eleverna skulle ta som utgångspunkt för ett arbete.

– En väldigt rolig uppgift, kul att arbeta så snabbt.

Vad vi kommer att få se i Dalsland är fortfarande en hemlighet, eller rättare sagt, de skulpturerna existerar ännu inte när detta möte äger rum. Bara som idéer i hans huvud. Fortfarande är det en månad kvar till vernissage och den månaden kommer han använda till skapande.

Han kommer också att visa teckningar. De ligger redan färdiga. Att teckna är för honom en ständigt pågående process, ett aldrig sinande flöde.

– Jag byter från blyertspenna till kulspetspenna till färgkrita och går fram och tillbaka mellan naivt och detaljrikt. Till slut letar motiv och figurer sig fram i oförutsägbara kompositioner.

TACK FÖR ÄNNU EN FANTASTISK SOMMAR – UTE OCH INNE

Vilken fin sommar det har varit! Även i år har många valt att besöka Dalslands konstmuseum. Det tycker naturligtvis vi är glädjande, inte minst när vi även får höra vilket fint arbete vi gör. Parken har särskilt uppmärksammats de senaste åren av våra besökare. Det beror på att den har utvecklats men även att vi har haft samarbete med konstnärskollektivet Not Quite. Deras medlemmar har berikat parken med en rad fantastiska skulpturer. När man ser parken är det svårt att förstå att den i stort sett sköts av en enda person, nämligen Anne Lindblom, som varit museet troget i många år. Hon har inte bara gröna fingrar utan även ett gott estetiskt öga. Det är bara att vandra runt och njuta!

Men en sommar går som alla vet alltid fort och även om den tycks hänga sig kvar ett tag till så startar nu Dalslands konstmuseum sina höstutställningar. I år utgörs de av verk av **Elsa Leo**, **Jeff Olsson** och **John Dexter Zetterquist**. I detta nyhetsbrev kan ni läsa mer om vilka de är och hur de tänker kring sitt konstnärskap. Passa även på att titta in på vårt kafé, Sveriges charmigaste. Allt som kafé erbjuder är bakat på plats. Bättre än så kan det nog inte bli!

Dalslands konstmuseum

En av konstnärskollektivet Not Quites skulpturer i museiparken

ELD- OCH LJUSKVÄLL LÖRDAGEN DEN 15 NOVEMBER

Missa inte **årets Eld- och Ljuskväll** kring sjön Upperudshöljen som går av stapeln lördag 15 november. *Varmt välkomna!*

ÖPPETTIDER:

Onsdag–söndag kl 11–17

Produktion: Dalslands konstmuseum

Texter: Anna-Stina Lindén Ivarsson

Form: Sara Lund, Reform

Upperud
464 40 Åsensbruk
0530-300 98

www.dalslandskonstmuseum.se

**Dalslands
konstmuseum**

Museet stöds av Västra Götalandsregionen, Melleruds kommun, Häfreströms företagspark & vänförening.